

Zneužívání: 46. Ve sboru se mi vyhýbají

Zneužívání

Ve sboru se mi vyhýbají

Někdy pomáhá pojmenovat to, co prožíváte. Někdy to hodně pomůže.

Seděla jsem v domě své nové kamarádky a zoufale se snažila vysvětlit, co jsem prožívala. Pozvala mě na víkend, abych měla od své situace odstup a mohla mluvit nebo mlčet – podle toho, co jsem nejvíc potřebovala.

Nejvíc jsem potřebovala, aby mě někdo vyslechl. Tak jsem mluvila: Když jsme jeli z letiště. Když jsme

se procházeli po jejím okolí. Když jsme seděli v jejím domě.

Když mi došla slova, seděla jsem u jejího kuchyňského stolu a ona stála a nalévala kávu. Otočila se ke mně a řekla: „Deboro, to, co popisuješ, je vyhýbání se. Vyhýbají se ti.“

Skupina se někoho straní, když ho lidé v ní odmítají, a dokonce když vymažou někoho, kdo do ní patřil. Vyhýbání se, kterému se také říká ostrakizace nebo společenské odmítnutí, vytváří vyhnanství.

Většina vyhýbání se skupinám lidí se vyskytuje v *zneužívajících systémech*. Vyhýbání se je ve skutečnosti klíčovou taktikou takových systémů, těch, kdo zneužívají, a které nevidíme.

Našla jsem na internetu velmi málo příspěvků od křesťanů o vyhýbání se v církvi, ve sboru. Přesto se to stává. Často. A vyhýbat se je obzvláště smrtící, když je praktikováno duchovní komunitou člověka.

Níže uvedené citáty osvětlují temnou praxi vyhýbání se. Protože vyhýbání se vypadá stejně, ať už se jedná o jakoukoli skupinu, upravila jsem některé citáty, které se týkaly vyhýbání se na pracovišti, abych ukázala, jak se uplatňují v církevní kultuře.

Pokud se vám někdo vyhýbal, uvědomte si: Tyto citáty obsahují potenciální spouštěče traumatu. Mohou také potvrdit to, co jste těžko identifikovali nebo popsali.

Konečné odmítnutí

V jakékoli dané skupině - včetně církve, sboru, denominací a křesťanských služeb - začíná vyhýbání se několika lidmi, kteří pak používají lsti a moc k zapojení větší skupiny.

Vedoucí mohou iniciovat vyhýbání se „jako způsob, jak si vynutit pořádek a udržet kontrolu“. Vedoucí jsou ve skutečnosti „často v čele ostrakizace a podporují ji, aby [někoho] donutili odejít“.

Většina vyhýbání se „není zaměřena na [osobu], která nejvíce narušovala nebo byla agresivní, ale na [osobu], která se nejvíce znelíbila [klíčovým vedoucím]“. Často měl cíl oprávněné důvody k tomu, aby se ozval, „například nahlásil nesprávné chování nebo vyjádřil nepopulární názor“.

Vyhýbání se může zahrnovat „ignorování samotné přítomnosti [někoho] a někdy dokonce i jeho snahy jednoduše promluvit“.

„Vyhýbání je formou ‚šílenství‘, které cílovou osobu natolik poškodí, že může trvat roky, než se zotaví a znovu vybuduje společenský a [duchovní] život.“

- [*„The Silence of Shunning: A Conversation with Kipling Williams,“ od Janice Harper*](#)

„Když je nějaká osoba [vůdci] označena k potrestání nebo vyřazena, [ostatní členové skupiny] se instinktivně vyhýbají tomu, aby se s ní setkali, protože se obávají, že jejich vlastní status bude poškozen.“

„Pro cíle vyhýbání je téměř okamžitá izolace téměř vždy šokem a sílící ticho, které je obklopuje, je skutečně smrtící.“

„Když se straníme, málokdy to nazýváme jménem a prakticky vždy přenášíme vinu na cíl, protože si za to může sám.“

- [„A Reason \(and Season\) to Stop Shunning,” od Janice Harper](#)

„Ostrakismus patří k nejničivějším zážitkům, které můžeme prožít, a je hluboce spojen s naší nejzákladnější lidskou potřebou být uznáván a přijímán.“

Proto nás vyhýbání „může vyděsit ještě více než bití, zesměšňování nebo křik, což způsobuje, že naše tělo a mysl znamenitě trpí. Naše potřeba někam patřit je tak silná, že okamžitě pocítujeme psychické i fyzické následky.“

„V rukou malicherného a zlomyslného [církvního nebo sborového vedoucího] se ostrakizace stává jemně vyladěným nástrojem mučení, který lze provádět bez větších obav. Je v něm obsažena nejednoznačnost: cílový člověk se ptá, zda se to opravdu děje, a protože mu nikdo neřekne, co může být špatně, nemůže se problémem zabývat. Cílová osoba se cítí ponížena a bez možnosti odvolání.“

- [„Sociální trest smrti: Proč být ostrakizován bolí ještě víc než šikana,” od Lynn Stuart Parramore](#)

Opak lásky

Jeden křesťan, který mluví o vyhýbání se, je [Stephen Parsons](#). Parsons ve svém příspěvku „[Vyhýbání se – barbarská praxe](#)“ říká:

Je to „krutá a barbarská praxe, kdy jsou jednotlivci z jakéhokoli důvodu vytlačeni z pevně propojeného bezpečí náboženské skupiny“.

Hlavní motiv takové krutosti? „Skupina, aby ochránila svou ‚čistotu‘, musí odepřít hlas nebo dokonce existenci těm, kteří ji kritizují, nebo, což je ještě horší, rozhodnout se opustit svou verzi pravdy.“

„Čím více jedinec získal svou identitu díky tomu, že byl součástí skupiny, tím větší byl pocit naprostého zmaru, když byl vyhnán.“

„Akt vyhýbání se je formou psychologické vraždy, touhy, aby někdo přestal existovat.“

Ve své [přednášce na YouTube](#) na toto téma Parsons nazývá vyhýbání se „nástrojem absolutní hrůzy“, „absolutně destruktivním chováním“ a „akcí naprosté brutality“.

A dodává: „Zneužívání je, když s někým jednáte jako s věcí, spíše než jako s osobou.“ Navrhuje: „Zacházet s někým, jako by tam ani nebyl, je ve skutečnosti horší.“

Parsons čerpá z Ostrakismu od Kiplinga Williamse, aby vysvětlil: „Ostrakismus má za cíl útočit na čtyři základní lidské potřeby:

- Sounáležitost
- Sebeúcta
- Pocit kontroly
- Smysluplná existence

„Pokud zaútočíte na některou z těchto věcí nebo na všechny z nich, neútočíte na tělo, ale na duši. Ostrakismus je duchovní vražda.“

„Nedokážu si představit větší příklad opaku lidské lásky.“

Tvůrce vyhnanství

Vyhýbání se vytváří vyhnanství, a to více způsoby.

K vyhnanství může dojít, když jste stále fyzicky připojeni ke skupině

Stále se účastníte jejího života, ale uvědomujete si to: teď jste outsider.

Jste si toho vědomi – a přesto je mlha, kterou vytváří ne-čin vyhýbání se, tak silná, že vás zcela znejistuje. V této mlze je téměř nemožné dýchat. Vaše myšlenky a pocity se odrážejí:

Lidé, kteří byli včera mými přáteli, se ke mně dnes chovají jako k malomocnému. Mrazí mě z toho. Ale může to být pravda? A proč? Za to, že jsem se ozval kvůli křivdě? Za to, že jsem udělal něco odvážného a správného? Mohlo by se tolik křesťanů rozhodnout jednat takto špatně? Určitě ne. Udělal jsem to všechno špatně? Určitě to jen nechápu.

Vyhnanství může vést k tomu, že fyzicky odejdete nebo budete vyhozeni

Když k tomu dojde, stranící se budou i nadále snažit, aby kontrola škod byla jejich nejvyšší prioritou – uzavřou se do sebe, aby skryli důkazy o svém provinění, a zároveň o vás budou šířit nářázky a falešná obvinění.

V mlze, která nyní víří kolem celé skupiny, se může stát, že téměř každý, na kom vám záleželo, uvěří, že jste padouch. Vaše snaha přesvědčit je, že tomu tak není, je jen utvrdí v tom, že jím jste.

Pekelná iluze

Ať už to hraje jakkoli, vyhýbat se někomu je pekelné. Jen v několika zdrojích, které jsem zmínila, se to nazývá:

- Sociální trest smrti
- Jedna z nejničivějších zkušeností, kterou můžeme prožít.
- Šílené chování
- Jemně vyladěný nástroj mučení
- Naprostá brutalita
- Duchovní vražda

Když vás církevní kultura kvůli snaze následovat Pána Ježíše zostudí a vyhne se vám, otřese to vámi až do morku kostí.

Můžete se znovu a znovu obracet na lidi, o kterých víte, že vás vyslyší a dají věci do pořádku.

Místo toho vás však ti, o nichž jste si mysleli, že je znáte, a o nichž jste věřili, že jsou zbožní, systematicky zbavují tak základních potřeb, jako je potřeba jídla, vody, přístřeší a vzduchu:

Nepatříte k nim. Nepočítají s vámi. Nemáte žádnou moc. Neexistujete.

Realizace odmítání

V Kristu:

Takové vyhýbání se je nesnesitelné, stejně jako Ježíšova smrt.

A přece! Takové vyhýbání je prázdné, stejně jako byl prázdný Ježíšův hrob.

Drahý, milovaný Bohem, to, co ti hrozí, že ti udělá církevní kultura, vyhnanství, nemůže udělat. Pokud jí to nedovolíš. Co lidé zamýšlejí ke zlému, použij Pán, tvůj Bůh, k dobrému. Pokud mu to dovolíš.

Jím a v Něm existuješ. S tebou se počítá. Máš autoritu. Patříš Mu.

Ti, kdo se ti vyhýbají, tě nemohou vyhnat od Boha

Mohou vás pouze vyhnat z modlářského systému, který se vydává za Boha. Když to udělají, jste připraveni poznat a milovat svého Pána jako nikdy předtím. Jste připraveni si uvědomit: On je zdrojem všeho, po čem toužíte a co zoufale potřebujete.

Ti, kdo se ti vyhýbají, tě nemohou vyhnat z JEHO církve

Mohou tě pouze vyhnat z falešné církve, ze světa v církevním rouchu.

Pokud budete chtít, Bůh vám ukáže padělky, které vyhýbání se odhalilo. Jemně, ale důrazně odhalí to, čemu je velmi těžké čelit, ale co je zásadní vědět:

Lidé, kteří stojí za vyhýbáním, nejsou těmi, za které jste je považovali. Vztahy, které se v mžiku proměnily v popel, nebyly takové, za jaké jste je považovali. Mnohé, co jste přijímali jako zbožné, vůbec neodráží Boží srdce. Mnohé, co jste přijali za pravdivé, je iluze určená k ovládnutí.

Když to všechno začnete vidět, může vám váš život připadat jako noční můra. Vaše ztráty se mohou zdát nesnesitelné.

Když však budete zápasit se zármutkem a bolestí z uvědomění, uznání a uvolnění toho, co nikdy nebylo ...

To, co ti, kdo se ti vyhýbají, chtěli zahanbit, umlčet a vymazat, může Bůh použít k tvému osvobození

Duch Kristův žije ve vás. Když truchlíte, on vás utěší. Když před ním budete s vírou čekat, uvede vás na nové místo – prostorné a klidné místo.

*Bůh mě zachránil před mým mocným nepřítelem,
zachránil mě před mými nepřáteli,
kteří na mě byli příliš velcí.
Vyvedl mě na širé prostranství;
vytáhl mě do bezpečí
protože má ve mně zalíbení.*

(Ž 18,17.19)

Osobodí vás, abyste hledali a našli svou pravou identitu.

Když opustíte takový kontrolní systém, když se naučíte ten systém ze sebe dostat, můžete se také naučit oddělovat drahocenné od bezcenného ve svém myšlení, víře, slovech a skutcích. Stále více se můžete stát takovými, *jakými* vás váš Stvořitel a Spasitel navrhl.

Osobodí vás, abyste hledali a nacházeli pravou sounáležitost.

V Božím načasování vás spojí s ostatními, kteří se tlačí k pravdě, k lásce, k životu. I oni byli možná zahrnutí a rozptýleni, aby následovali Krista. Společně se můžete naučit, co to skutečně znamená milovat jeden druhého a být církví, jakou nás Pán určil.

Hlas lásky

Jakákoli skupina, která se vás straní, zadržuje vaše nejhlubší potřeby, aby vás mohla ovládat. To je opak toho, že vás milují. Ve vyhnanství před padělkem poslouchejte hlas lásky:

*Ale nyní, praví Hospodin, ten, který tě stvořil, ten, kdo tě utvořil: Neboj se, neboť jsem tě vykoupil; Zavolal jsem tě jménem; jsi můj.
Když půjdeš přes vody, budu s tebou, když přes řeky, nepřeplaví tě. Když projdeš ohněm, nespálím tě a plamen tě nespálí.
Já jsem Hospodin, tvůj Bůh, svatý Izraele, tvůj záchránce.*

Izajáš 43:1-4

A ty, drahý? Nakloň se a pij z toho, co ti náš Spasitel říká:

V mých očích jsi vzácný, jsi ctěn a já tě miluji.

Deborah Bruntová

[KEY TRUTH](#)

Související články:

[Šikana ve sboru](#)

[Ve sboru se mi vyhýbají](#)

[Klany ve sboru](#)

[Násilníci, které nevidíme](#)

[Vzdorování systému: Vyhýbání se, podřízení se a Ježíš](#)

Deborah Bruntová

Deborah Bruntová

Jsem Deborah, bílá žena z hlubokého jihu, miluji Boha a jsem hledač pravdy.

Hledající znamená stále se učit.

Konečně se učím vidět to, co jsem dříve nemohla.

Učím se oddělovat to, co vypadá jako náboženské, ale je toxické - od toho, co je vzácné a co je skutečně Bůh.

Mluvím, abych řekla, co jsem viděla.

Po desetiletí jsem žila v SBC život jako náboženský křesťan. Většinu těch let jsem opravdu znala Krista. Nevěděla jsem, do jaké míry z toho, co si myslím a věřím, dělám a říkám, se odrážejí spíše náboženské věci, které jsem se učila, než Kristova mysl.

Stále nevidím vše jasně. Pořád na mě lpí náboženský hajzl. Ale - hurá! Hurá! Hurá! - Jdu s Bohem.

-tep-

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Síť víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté - Síť víry](#)